

е изненаданъ и отъ неговата разбъркана стрелба се разбира, че нѣма да може да се задържи. Въ тоя героиченъ устремъ падна раненъ майоръ Мирковъ и съ непревързана ржка все пакъ остана въ строя и ржководи боя до пълно разсѣмване. Сърбитѣ сж изгонени отъ скалитѣ, остава само най-южната скала и тя скоро пада въ ржцетѣ на нашитѣ смѣлчаци. Ранени сж нѣколко души офицери, които напуцатъ строя заедно съ майоръ Мирковъ, а изъ окопитѣ и по скалитѣ много отъ момчетата сж намѣрили смъртта си. Врагътъ започна да обсипва съ страшенъ артилерийски огънь нововъзвѣрнатата позиция и на нѣколко пжти разколебава настѣпващитѣ роти.

Смъртоносниятъ вихъръ обхваща цѣлото разположение на полка. Адскитѣ сили започватъ да рушатъ, да ломятъ и да разкжсватъ. Нито гранита, нито човѣшкитѣ мяса могатъ да устоятъ на разрушителното действие на изсипващитѣ се милиони килограми желѣзо, което свѣтка и трѣщи, руши окопи, скали и върхове, превръща всичко на страшенъ хаосъ, въ който разрушението и смъртта сж си подали ржка и ядливо и жестоко се кикотятъ. Черниятъ барутенъ димъ прави мъглата още по-гжста и я превръща на разливаща се смола, която се излива върху защитниците и ги души. Но защитниците стоятъ твърдо всрѣдъ това разрушение и отбиватъ вражкитѣ атаки. Нашитѣ артилериисти съ неவிжданo себеотрицание подпомагатъ пехотата въ отбиването на атакитѣ. Нищо не може да заглуши нашитѣ батареи, тѣ иматъ днесъ достатъчно снаряди приготвени . . . и край орждията борците падатъ, тѣхнитѣ разкжсани мяса се полепватъ по дулата на таранитѣ, но живитѣ продължаватъ дѣлото на падналитѣ за родината тѣхни другари.

Кой кждето е заваренъ сутринъта тамъ си и остава. Всѣко движение и най-малкото мръдване отъ бърлогата, увеличава жертвитѣ. Свити на кълбо, сковани отъ мразъ, брулени отъ вихрушкитѣ, образували се отъ природнитѣ стихии и ревътъ на неприятелскитѣ и наши батареи, които като два жестоки звѣра реватъ отъ злоба, че единъ другъ не могатъ да се сломятъ, не могатъ да се надвиятъ и да излочатъ проливащата се като рѣки кръвъ.